

НАРЕДБА ЗА СПЕЦИФИЧНИТЕ ИЗИСКВАНИЯ КЪМ НАИМЕНОВАНИЯТА И ЕТИКЕТИРАНЕТО НА МЛЯКО И МЛЕЧНИ ПРОДУКТИ, ПРЕДЛАГАНИ НА ПАЗАРА

Обн. ДВ. бр.11 от 10 Февруари 2004г.

Чл. 1. С наредбата се уреждат изискванията към производителите и търговците относно наименованията и характеристиките на мляко и млечни продукти, предлагани на пазара.

Чл. 2. (1) Наименованието "мляко" се използва за продукт, получен от секретията на млечните жлези на едно или няколко животни чрез доене, без да се добавят други съставки или да се екстрахират други вещества от него.

(2) Наименованието "мляко" се използва за означаване на мляко, което е обработено по начин, който не променя неговия състав или променя съдържанието на млечна мазнина.

(3) Наименованието по ал. 1 и 2 може да се използва в съчетание с дума или думи за означаване на вида, качеството, произхода, предназначението на млякото, преработката или промяната в състава му, свързана с екстракция или добавяне на естествени млечни съставки.

Чл. 3. (1) Наименованията, определени в приложението, се използват само за означаване на млечни продукти.

(2) Не се допуска използването на наименованията, определени в приложението, за означаване на други продукти с изключение на:

1. продукти, за които тези наименования традиционно се употребяват и техният произход и състав са известни;

2. употребата на тези наименования като термини - при описание на характерно качество на продукт.

Чл. 4. (1) Наименованието по чл. 2, ал. 1 и наименованията по приложението могат да се използват в съчетание с дума или думи за означаване на храни, произведени изключително от мляко с влагане на необходимите за производството им съставки, при условие че те не се използват за замяна на млечна съставка.

(2) При производството на млечни продукти се допуска влагането на хранителни добавки по смисъла на Наредба № 8 от 2002 г. за изискванията към използване на добавки в храните (ДВ, бр. 44 от 2002 г.).

Чл. 5. (1) Не се допуска използването на етикет, търговски документ, рекламен материал и всяка друга форма на реклама или представяне на продукти, различни от тези по смисъла на наредбата, които показват или подсказват, че храната има свойства или характеристики на мляко или млечен продукт.

(2) Изискването на ал. 1 не се прилага, когато наименованието "мляко" и

наименованията по приложението се използват, за да се посочат основните суровини и съставки, от които е произведен продуктът.

Чл. 6. Млякото и млечните продукти, които се предлагат на пазара, се етикетират съгласно изискванията на Наредбата за изискванията за етиктирането и представянето на храните, приета с Постановление № 136 на Министерския съвет от 2000 г. (обн., ДВ, бр. 62 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 40 от 2002 г. и бр. 19 и 100 от 2003 г.).

Чл. 7. Етикетът трябва да посочва вида на млякото, когато то не е краве или млечният продукт не е произведен от краве мляко.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на наредбата:

1. "Означаване" е наименованието, което се използва на всички етапи от предлагането на пазара.

2. "Млечни продукти" са продукти, получени от мляко, към което са добавени необходимите за производството им добавки и спомагателни вещества, които не заместват (цялостно или частично) която и да е млечна съставка.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 2. Млякото и млечните продукти, които не отговарят на изискванията на наредбата, но са били етикетирани преди влизането ѝ в сила, могат да се предлагат на пазара до пълното им изчерпване.

§ 3. Наредбата влиза в сила една година след обнародването ѝ в "Държавен вестник".

§ 4. Контролът по изпълнението на наредбата се осъществява от органите на държавния контрол по Закона за храните.

§ 5. Наредбата се приема на основание чл. 4 от Закона за храните.

Приложение към чл. 3, ал. 1

Наименования, които се използват при означаване на млечни продукти:

1. "суроватка";
2. "сметана";

3. "масло";
4. "сирене";
5. "кисело мляко";
6. "кефир";
7. "кумис";
8. "кашкавал";
9. "извара";
10. "мътеница";
11. "казеин";
12. "дехидратирани млечни мазнини";
13. "течно масло";
14. "йогурт".